

Stat paa Bygningsværdierne, blandt andet ogsaa til Smøbegaaelse af den Indbending, at en saadan Stat vilde være en Konfiskation. Derimod fremhævede jeg udtrykkeligt, at i Lovforslaget gif vi langt videre, end man havde gjort tidligere. Naar den ærede Ordfører henviste til, at man skulde søge ad samme Vej, som man er gaaet med Hensyn til Frederiksberg og Sundbyerne, at komme Landkommuner til Hjælp, hvis Hartkorn nu i høj Grad var betrykket ved købstadlignende Behyggelse, saa er det ganske sikkert, at den Vej kunde man følge; men jeg ser for Resten ikke rettere, end det netop er det samme, vi gøre i Lovforslaget. Forholdet er ganske sikkert det, at det ikke vil være saaledes som hidtil, at man har kunnet nøjes med at fremsætte Lovforslag om Frederiksberg og Sundbyerne, men vi vilde komme til en Række af Kommuner, som skulde hjælpes paa den Maade, og saa ligger det nærmere at hjælpe dem gennem et almindeligt Lovforslag.

Jeg skal selvfølgelig erkende, at Værdien af Grunden, og navnlig den forøgede Værdi, den har faaet gennem Særnabaaanlæg, spiller en stor Rolle med Hensyn til den faste Ejendoms Værdi, og at den særlig egner sig til at kunne rammes med Skat. Men lige saa sikkert er det, at det vil blive vanstelig, om ikke ugørligt, for hele Landets Vedkommende at udarbejde et Lovforslag, hvorved man rammer disse Værdier. Jeg gad i alt Fald nok se dette Lovforslag fremsat, inden vi tale nærmere om det. Endelig henviste den ærede Ordfører til, at han vilde søge at lette Hartkornet gennem den Bestemmelse, som Flertallets Forslag knytter til Regeringsforslagets § 2 om Vedtægter. Jeg skal forbeholde mig at komme nærmere ind herpaa, naar vi komme til Forhandling af Flertallets Forslag, men jeg skal dog sige, at naar den ærede Ordfører gaar ud fra, at det er lovmedholdeligt, naar Kommunalbestyrelserne paa Landet anvende Formue- og Vejligheidsstaten saaledes, at de give et Afslag paa Hartkornsbrugerne som Klasse og træve Skatten paa alle de andre, maa jeg bestemt modsig ham — det er aldeles ulovmedholdeligt. Hvad der er lovmedholdeligt, er, at der sondres mellem sikre og usikre Indtægter, og nu skal det villigt indrømmes, at Hartkornet, Jordbruget for Djebliffet kan være en usikker Indtægt; men jeg tror nok, at for længere Tid tilbage vilde man finde det højst mærkeligt at stille Jordbruget op i det hele som en usikker Indtægt. Dertil kommer, at der er mange Næringer, som ere lige saa sikre, og det er aldeles i Strid med hele Formue- og Vejligheidsbegrebet, naar

man saa vil sætte disse Næringer op, fordi de ere Næringer, og se bort fra det usikre i Næringen, og derimod sætte Hartkornet med blot fordi det er Hartkorn. Det kan aldrig forenes med Formue- og Vejligheidsbegrebet. — Hertil skal jeg foreløbig indstrænge mig.

D. Scavenius: Den ærede Ordfører (Bojsen) udtalte under sit Foredrag her i Salen nu for ganske nylig, at hans Forslag fremfor de Forslag, som ere forelagte her for Tinget af Medlemmerne fra Grenaa (W. Dinesen) og Esbjerg (Bluhme), hver for sit Vedkommende, undgik Billaarlighed. Det tror jeg nu ikke. Jeg tror, det er paavist nu ganske nylig af den høitærede Indenrigsminister, at der ogsaa inden for hans Forslag er ret rigeligt Spillerum for en saadan Billaarlighed; men det skal jeg ikke nærmere gentage. Hvad jeg derimod vil nævne, er, at jeg tror, den ærede Ordfører i alt Fald var lovlig streng over for de to ærede Medlemmer, jeg nys omtalte, naar han sagde, at deres Forslag havde i en vis Forstand det Gode, at efter dem blev det saa galt, at enhver kunde forstaa, det kunde ikke gaa længere. Det kan jo være, den ærede Ordfører ikke mente det saa håardt, men noget lignende i alt Fald udtalte han. Saa galt tror jeg nu ikke, det er. Jeg tror derfor, jeg ihvert væsentlige tør anbefale det høje Ting at stemme for de Herrers Forslag — ja, ikke for dem begge, det lader sig ikke gøre, men for et af dem. Min Grund til at anbefale dette er nu ikke saa meget den, som det ærede Medlem for Stege (Bojsen) antydede, men det er i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem for Grenaa udtalte i sit Foredrag. Det gif da ud paa, at det Forslag til Lov, her foreligger, bliver vist ikke saa meget hurtigt til Virkelighed. Saaledes omtrent sagde han, og det kan han have Ret i; det tror jeg heller ikke. Der skal løbe en Del Vand i Stranden, før dette bliver til Lov; Sammentruet er alt for stort, til at det kunde gaa saa hurtigt, og navnlig tror jeg, vi skulle have andre Ting fra Haanden, før det vil lykkes. Naa, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, for jeg frygter ellers, at blive standset af den høitærede Formands Klofte, og det vil jeg nødigt risikere. Nej, Grunden hvorfor jeg tror, at disse Forslag ville føre hurtigere til Maalet, er den, at de ere kortere og mere sammentrængte. Jeg skal indrømme, at vi komme til at have en hel Mængde af de gamle Love puttende ind i disse ny Forslag — ikke omvendt, de respektive ny Forslag ind i de gamle. Det er nu ikke Hovedsagen, hvorfor jeg mener, at disse Forslag ville føre os